

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om social bistand m.v. (Tillæg som følge af høj kommuneskat, forhøjelse af fradragbeløb for grundbeløb og pensionstillæg, ændret betaling for midlertidig hjemmehjælp m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 23/11 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

49 af landets kommuner har besluttet, at skatten skal stige i 1995 trods en indgået aftale om, at dette ikke skulle ske. Det betyder, at 108.000 pensionister ville blive økonomisk dårligere stillet, hvis ikke vi foretog os noget.

Det gør socialministeren med dette lovinitiativ, hvis indhold betyder, at for folkepensionister, der bor i kommuner, hvor den samlede skatteprocent ligger højere end 29,2, eller sagt på en anden måde, hvor skatten stiger mere end 0,4 pct. i 1995, indtræder en kompensation, som udbetales med 34 kr. for gifte og 59 kr. for enlige for hver 0,1 pct., skatten enten er højere end 31,8 pct. eller stigningen overstiger 0,4 pct. Dette gælder nu for alle pensionister og ikke som tidligere kun for enlige.

Det årlige skattefri tillæg vil ligge på mellem 300 kr. og 1.100 kr. for enlige og mellem 200 kr. og 600 kr. for gifte. Ud over disse initiativer forhøjes grænserne for egenbetaling eller egenindtægt både for førtidspensionister og folkepensionister. Det betyder, at der nu må tjenes lidt flere penge, før pensionen aftrappes. Både grænserne for pensionstillægget og grundbeløbet forhøjes med 700 kr. for gifte og 1.400 kr. for ægtefæller. Dette forslag støtter Socialdemokratiet, og det samme gælder ændringen om betalingen for midlertidig hjemmehjælp, som fastsættes på grundlag af modtagerens indkomst. Det er alt sammen en følgevirkning af dette lovinitiativ.

Socialdemokratiet indstiller lovforslaget til hurtig udvalgsbehandling og til vedtagelse, så det kan få virkning fra 1. januar 1995.

Lars Løkke Rasmussen (V):

I Venstre glæder vi os meget over, at det ved

udmøntningen af satsreguleringspuljen på socialministerens område lykkedes at opnå enighed om at afsætte 50 mio. kr. til forhøjelse af fradragbeløbene i forbindelse med beregning af folkepensionens grundbeløb og pensionstillæg. For det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Venstre længe har været imod den forværring af vilkårene for de titusinder af folkepensionister, som den tidligere rødskovregering gennemførte ved at reducere folkepensionens grundbeløb og straffe de over 70-årige pensionister med en arbejdsindtægt ved siden af folkepensionen. Så en forhøjelse af fradragbeløbet med 700 kr. for enlige og 1.400 kr. for ægtepar er derfor mere end velkommen. Vi ser det som en slags plaster på det sår, som rødskovregeringen tilføjede en meget stor gruppe folkepensionister.

I betragtning af, at en genopretning af folkepensionen til det niveau, den havde før skatte-reformen, vil koste cirka 550 mio. kr., er de 50 mio. kr. fra satsreguleringspuljen naturligvis kun et lille plaster, men det er bedre end ingenting, og Venstre kan derfor give sin fulde tilslutning til denne del af lovforslaget.

Til gengæld skal jeg ikke lægge skjul på, at vi har alvorlige principielle indvendinger mod lovforslagets øvrige indhold, der tager sigte på at kompensere pensionisterne den skatteforhøjelse, som en række af landets kommuner har gennemført. Dybest set er det ikke rimeligt, at en bestemt befolkningsgruppe undtages for virkningerne af den balance mellem kommunale udgifter og indtægter, som fastlægges i hver enkelt kommune, og som skatteprocenten er et udtryk for.

Da vi i sin tid lavede bruttoficeringen af folkepensionen, skabte vi jo også et incitament til, at folkepensionisterne skulle deltage i den lokale politiske diskussion, fordi spørgsmålet om serviceniveau og skatteprocent også kom til at hænge sammen.

Så frem for at feje op i forhold til en enkelt befolkningsgruppe skulle regeringen måske snarere spørge sig selv, hvorfor en række kommuner ikke har efterlevet aftalen med de kommunale organisationer og regeringen om uændret beskatning i 1995. Svaret kan nemlig meget vel findes i regeringens egen adfærd. Jeg skal ikke trampe rundt i det, men f.eks. pege på sådan noget som ændring af udligningsordningerne til fordel for de meget store kommuner tæt op mod den kommunale budgetlægning og den meget kraftige udbygning og serviceudvidelse på f.eks. børne- og ældreområdet, som er foretaget